ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1962
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΖ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5220

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΦΡΙΚΩΔΕΣΤΕΡΑ ΒΑΣΤΙΛΗ ΤΗΣ 14-7-1789

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΤΩΣΕΩΣ ΤΗΣ. - Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΟ - ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΔΕΣΜΩΝ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Δημάρχου, πρώην ὑπουργοῦ

Εἰς ἐποχὴν ἀνακτήσεως τοῦ Γαλλικοῦ γοήτρου, ὑπὸ τὴν ἀπαράμιλλον προεδρίαν τοῦ ἡρωϊκοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ, προβάλλει ἡ σημερινὴ ἡμέρα, εἰς τὴν ροὴν τοῦ πανδαμάτορος χρόνου, ὡς ὑπόμνησις μεγαλειώδους πράξεως τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν Ἐλευθερίαν. Εἶναι εὐτυχὴς ἡ σύμπτωσις τῶν μεγάλων ϑημάτων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς συσφίγξεως τῶν δεσμῶν της μὲ τὴν Γερμανίαν τοῦ Δόκτορος Ἀντενάουερ, μὲ τὴν σημερινὴ ἡμέραν. Εἰς τὸ βιβλίον μου: «Πῶς εἶδα τὴν Γερμανίαν» (Ἔκδοσις 1961 σελὶς 19), ἀναφερόμενος εἰς τὴν θέσιν τῆς Γερμανίας πλησίον τῶν προασπιστῶν τῆς Ἐλευθερίας, ἐσημείωσα πρῶτος καὶ προέβλεψα ὅτι ἐν τῷ προγράμματι τῆς διπλωματικῆς καὶ πολιτικῆς τοποϑετήσεως τῆς Γερμανίας, ὁ Ἀντενάουερ εἶχεν ὅλην τὴν ἄνεσιν νὰ ἀναπτύξῃ ἡγετικὴν δραστηριότητα ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαμόρφωσιν καταστάσεων νέων εἰς τὴν Εὐρώπην. Καί, εὐστόχως, ὑπελόγισε τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ Γαλλικοῦ παράγοντος.

Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐπαναλάϑω ὅσα ἔγραψα καὶ τὰ ὁποῖα ἐπαληϑεύει ἡ τελευταία συνάντησις Ντὲ Γκώλ — Ἀντενάουερ εἰς Παρισίους: «Πράγματι, ἦτο εὐκρινὲς ὅτι καὶ ἡ Γαλλία ἀνεζήτει τὸν δρόμον της. Ἐν μέσῳ ἀναμοχλεύσεων καὶ ἀνησυχιῶν, ἐν μέσῳ συγχύσεως καὶ ἀγωνιωδῶν ἀναζητήσεων, ἐν μέσῳ πολυμόχϑων προσπαϑειῶν καὶ ἀπογοητεύσεως, ἡ ἄλλοτε πανίσχυρος Γαλλία ἠσϑάνετο ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀποτινάξῃ τὸ καϑεστὼς τῆς φϑορᾶς, τοῦ μαρασμοῦ καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως. Καὶ ὅτι ἐχρειάζετο νέαν διεύϑυνσιν καὶ νέους ὁρίζοντας, διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν εἰς τὰ πεπρωμένα της. Αὐτὴν δὲ τὴν τάσιν, τὴν τόσον ἔντονον καὶ τόσον δημιουργικήν, ἐξέφραζεν ὁ Ντὲ Γκώλ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Γαλλικὸς Λαὸς ἐνεπιστεύϑη τὰς τύχας του. Ὁ γενναῖος στρατιώτης, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὸν πόλεμον, ἐκράτησεν εἰς δόξαν τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας, ὁ ὁποῖος ἐπέρασεν εἰς τὸ χρονικὸν ὡς ἥρως καὶ τίτλος, ἀνέλαϑε καὶ πάλιν τὴν μάχην, αὐτὴν ὅμως τὴν φορὰν διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀνόρϑωσιν. Ἡ Γαλλία ταχέως ἀνέκτησε τὸ γόητρόν της, εὗρε τὴν ϑέσιν της, κατέστη πρώτη δύναμις. Αἱ δύο χῶραι προσήγγισαν ἀλλήλας. Καὶ ἐκ τῆς συνεργασίας, ἡ ὁποία καϑίσταται ὁσημέραι καὶ στενωτέρα, ἀνέκυψεν ἡ Γαλλογερμανικὴ πραγματικότης, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν δύο μεγάλων ἡγετῶν, ἀποϑαίνει ρυϑμιστικὸς παράγων εἰς τὴν ζωὴν τῆς Εὐρώπης».

Μὲ αὐτὴν τὴν σημερινὴν προβολὴν τῆς Γαλλίας χαιρετίζομεν, μετὰ τῆς «Πελοποννήσου», μεϑ' ἧς ἀπὸ τῶν στηλῶν της μᾶς συνδέουν πενῆντα χρόνων ἀγῶνες ὑπὲρ τῶν ἐϑνικῶν ἰδεωδῶν, τὴν μεγάλην σημερινὴν ἡμέραν τῆς πτώσεως τῆς Βαστίλλης. Διὰ τὴν πτῶσιν αὐτῆς ἔχουν γραφῆ ἀμέτρητα. Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἑρμηνευϑῇ τὸ γεγονός, τοποϑετούμενον ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς του βάσεως καὶ ἐξεταζόμενον ἐν συναρτήσει μὲ τὰ προηγούμενα καὶ ἀκολουϑήσαντα, ὀρϑῶς κρίνεται ὡς πρώτης σημασίας. Διότι ἡ ὁρμὴ τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ, τὸ κῦμα τῆς ἀγανακτήσεως, τῆς ὁποίας ἡ φωνὴ ἀντήχησεν ὡς τρομακτικὴ βοὴ ϑυέλλης, ἡ ἀκάϑεκτος ἐφοδός του, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν φλογερῶν δημεγερτῶν, ἐσημάδευσαν ἐκείνην τὴν 14 Ἰουλίου 1879 σταϑμόν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἔκτοτε ἀρχίζει οὐσιαστικῶς νὰ μετρᾶται ἡ ἐξελικτικὴ διαμόρφωσις τῆς Δημοκρατίας. Ἡ Βαστίλλη, σύμβολον σκοτεινοῦ ἀπολυταρχισμοῦ καὶ κοινωνικῆς ἀδικίας, ὑπέκυψε κάτω ἀπὸ τὰ μανιώδη πλήγματα, ἑνὸς ἐξηγριωμένου πλήϑους, ποὺ ἐδίψα δι' ἐλευϑερίαν, δικαιοσύνην καὶ χρηστὴν μεταχείρισιν. Καὶ ὁ Κάμιλλος Ντεμουλέν, αὐτὴ ἡ ζωντανὴ φλόγα τῆς ἐξεγέρσεως, ποὺ μὲ τὴν λάμψιν της καλύπτει ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν, παραμένει ἔκτοτε ζωντανός, ὡς ὑπόμνησις καὶ ὡς πραγμάτωσις σκοπῶν, ἀνταποκρινομένων πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀνϑρώπου, ὡς κοινωνικῆς μονάδος καὶ ὡς ἀτομικοῦ παράγοντος πολιτισμοῦ. Βεϑαίως, ἡ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία εἶχε κηρυχϑῇ ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνϑρωπισμοῦ καὶ ἐν ὀνόματι τῶν εὐγενεστέρων ἰδεωδῶν, δὲν ἐϑράδυνε νὰ ἐκτραπῇ εἰς ἐντελῶς ἀντιϑέτους κατευϑύνσεις. Καὶ νὰ περιέλϑῃ ὑπὸ διαχείρισιν τόσον μεταβλητήν, ὥστε εἰς τὸ τέλος νὰ μείνῃ ὡς φαινόμενον ἀνεξέλεγκτον καὶ ὑποκείμενον εἰς σχηματοποιήσεις τῆς παροδικῆς ἰσχύος τῶν ἀνερχομένων ἡγετῶν, ποὺ πρὶν προλάϑουν νὰ σταϑοῦν, ἔπιπτον ἀπὸ τὴν λεπίδα τῆς λαιμητόμου. Ἀκριβέστερον, κατήντησεν ἡ τελευταία αὐτὴ νὰ εἶναι ἡ Ἐπανάστασις. Ὅμως, πέραν τῶν αἱμάτων καὶ τῶν σφαγῶν, πέραν τῆς ὀχλοκρατίας καὶ τῶν «λαϊκῶν» κινητοποιήσεων, ποὺ διετάσσοντο κάϑε φοράν, ἐπρόκειτο νὰ ϑραυσϑῇ ὁ νόμος καὶ νὰ τελειώσῃ κάποιο ἐφήμερον καϑεστὼς ἰσχυρῶν, ὑπάρχει τὸ κίνητρον, τὸ κυρίαρχον αἴτημα, ἡ ϑέλησις τοῦ Λαοῦ, ὅπως γίνωνται σεβαστὰ τὰ φυσικὰ δικαιώματά του. Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ μὴ διαφεύγῃ τὴν προσοχὴν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐκεῖνον, ποὺ ἐνσαρκώνει τὴν δίαν. Ἡ Βαστίλη ἐξακολουϑεῖ δυστυχῶς νὰ ὑπάρχῃ ἀκόμη καὶ σήμερον. Καὶ ἂν ἐκείνη τῆς 14 Ἰουλίου 1879 ἀφεώρα ἓν Ἔϑνος, αὐτὴ ρίπτει τὴν ἐφιαλτικήν της σκιὰν ἐπὶ ἑκατομμυρίων ἀνϑρώπων, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ ἐπολέμησαν καὶ προσέφεραν διὰ τὴν ἐλευϑερίαν καὶ τὴν ἀτομικὴν ἀξιοπρέπειαν, εὑρέϑησαν εἰς τὸ τέλος ἀλυσσόδετα. Δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ δεσμωτήριον καὶ μάλιστα φρικτότερον ἐκείνου, τὴν πτῶσιν τοῦ ὁποίου ἐνϑυμεῖται πάντοτε ἡ Γαλλία καὶ ὁ ἐλεύϑερος κόσμος μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας καὶ ἡ πολυστένακτος Βόρειος Ἤπειρος. Καὶ εἶναι ὁ Κομμουνισμός, ὁ ἀμείλικτος φρουρὸς τῶν ἐγκαϑείρκτων, ἐναντίον τῶν ὁποίων τὸ μαστίγιον κρατεῖται πάντοτε ἕτοιμον. Τὸ Ἀνατολικὸν Βερολῖνον καὶ ἡ περιοχὴ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας καϑρεπτίζουν τὸν ἀπλωμένον παν τοῦ ϑωβόν, ἀλλ' ἐξουϑενωτικὸν τρόμον.

Ὁ Κομμουνισμὸς ἄραγε δὲν ἀντιλαμβάνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπισφαλέστερον ἔδαφος ἀπὸ τὸν τρόμον καὶ ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα ἡ βία εἶναι προωρισμένη νὰ παρασυρϑῇ ἀπὸ τὴν ϑέλησιν τῆς Ἐλευϑερίας, ποὺ λειτουργεῖ μὲ ἰσχὺν ὑπερτάτου νόμου; Ὁπωσδήποτε, ἡ σημερινὴ ἐπέτειος παρέχει τὴν εὐκαιρίαν τῆς σκέψεως. Καὶ ἀφήνει τὴν συγκίνησίν της ἰδιαιτέρως αἰσϑητὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρίσκεται ἡ πατρὶς τῶν ἀρχῶν, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἡ Βαστίλη ἔπεσε.

Λίκνον τῆς Ἐλευϑερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου ἡ Ἑλλάς, ἔχει διδάξει πάντοτε τοὺς Λαούς, τί πρέπει νὰ διεκδικοῦν καὶ διατὶ ἀξίζει νὰ ἀγωνίζωνται. Συνεπῶς, εὐνόητον εἶναι τὸ ὅτι συμμετέχει σήμερον εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἐϑνικὴν ἑορτήν, ἀπευϑύνουσα διὰ τοῦ ἐν Πάτραις Προξένου της φίλου κ. Ἀνδρέου Κ. Τζίνη καὶ τοῦ ἐν Ἀϑήναις Πρεσβευτοῦ κ. Ζιρὰρ Ντὲ Σαρμπονιέρ, τὰς εὐχάς της πρὸς τὴν φίλην καὶ σύμμαχον χώραν, πρόμαχον καὶ πάλιν τῶν Ἐλευϑεριῶν ὑπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας στρατηγὸν κ. Ντὲ Γκώλ. Καὶ οἱ δεσμοί μας μὲ τὴν Γαλλίαν εἶναι εἰπεῖν ποτὲ στενοὶ καὶ γόνιμοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

'Απόλυτος ἀντεθνικὴ εὐϑυγράμμισις

Βουλευταὶ τῆς ΕΔΑ καί τοῦ Κέντρου ζητοῦν κατάργησιν ὅλων τῶν μέτρων ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης: Οἱ κίνδυνοι τοῦ ἀστικοῦ καϑεστῶτος ἐκ τῆς ἀνταρσίας ἐξακολουϑοῦν ἀκόμη νὰ ὑφίστανται

Ἡ χϑεσινὴ συγκέντρωσις ὀπαδῶν τῆς ΕΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 13.— Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐμβόλιμον συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως, ἐψηφίσϑησαν τὰ τρία ἄρϑρα τοῦ Νομοσχεδίου περὶ μέτρων ἀσφαλείας.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ κύριοι ὁμιληταί, βουλευταὶ τῆς ΕΔΑ, συνεπικουρούμενοι καὶ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. κ. Παπασπύρου, Διαμαντοπούλου καὶ Γαληνοῦ, ἐζήτησαν τὴν κατάργησιν παντελῶς τῶν μέτρων τάξεως, τὴν ἄρσιν τῶν συνεπειῶν των καὶ τὴν νομιμοποίησιν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἡ συζήτησις παρετάϑη μέχρι τῆς 3.55' μ. μ. ἀπὸ τῆς 11ης π. μ., ὁπότε καὶ διεκόπη διὰ τὴν 6.30' μ. μ. τῆς Δευτέρας, ὅτε ϑὰ συνεχισϑῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων ἄρϑρων τοῦ Νομοσχεδίου περὶ μέτρων τάξεως.

Πρὸς τοὺς βουλευτὰς τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἀπήντησαν διὰ μακρῶν οἱ κ. κ. Παπακωνσταντίνου καὶ Τσάτσος, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Παπακωνσταντίνου, εἰς μίαν διαλογικὴν συζήτησιν, τὴν ὁποίαν εἶχε μετὰ τοῦ κ. Εὐφραιμίδη, ἀπέδειξεν ὅτι οἱ κίνδυνοι τοῦ ἀστικοῦ καϑεστῶτος ἐκ τῆς ἀνταρσίας δὲν ἐξέλιπον, ὅπως ἰσχυρίσϑη ὁ κ. Εὐφραιμίδης.

«Ἡ ἀνταρσία, εἶπε, συνεχίζεται καὶ οἱ εὑρισκόμενοι ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ὀπαδοὶ τῆς ΕΔΑ καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐξακολουϑοῦν τὴν παράνομον δρᾶσιν των.

»Ἑπομένως, κατέληξεν ὁ κ. ὑπουργός, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ λάϑῃ ὅλα τὰ μέτρα προστασίας τοῦ καϑεστῶτος».

Ἐν τῷ μεταξύ, 1.000 περίπου ὀπαδοὶ τῆς ΕΔΑ καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. συνεκεντρώϑησαν ἀπόψε εἰς τὸ ϑέατρον «Σαμαρτζῆ» καὶ διὰ ψηφίσματος ἐζήτησαν τὴν κατάργησιν ὅλων τῶν μέτρων ἀσφαλείας. Ἡ συγκέντρωσις ἐνεφανίσϑη ὡς συνδικαλιστική, δεδομένου ὅτι ὠργανώϑη ἀπὸ τὰ 22 κομμουνιστικὰ ἐργατικὰ σωματεῖα.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συγκεντρώσεως, ὁμάδες κομμουνιστῶν ἐκινήϑησαν πρὸς τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας, προτιϑέμενοι νὰ συγκροτήσουν διαδήλωσιν. Οἱ κομμουνισταὶ ἀνεχαιτίσϑησαν ὑπὸ ἰσχυρᾶς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία καὶ τοὺς διέλυσε διαίως.

Κατὰ τὰ ἐπακολουϑήσαντα ἐπεισόδια, οὐδεὶς ἐτραυματίσϑη. Ἡ ἀστυνομία προέβη εἰς τὴν σύλληψιν δύο κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι προέβαλον ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς.

Εἰς τὴν Κύπρον

Διαδηλώσεις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ φόνου ἑνὸς Τουρκοκυπρίου

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 13.— Τουρκοκύπριος, ὀνομαζόμενος Μουσταφᾶ Κιουμρού, ἐφονεύϑη χϑὲς τὴν νύκτα ὑπὸ ἀγνώστων εἰς τὸ νοτίως τῆς Λευκωσίας κείμενον χωρίον Αὐκεμπίρ. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ὠργάνωσαν ἀμέσως διαδήλωσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν συνοικίαν τῆς Λευκωσίας, κρατοῦντες πινακίδας μὲ ἐπιγραφάς, ὡς: «Οἱ δολοφόνοι νὰ συλληφϑοῦν καὶ νὰ τιμωρηϑοῦν». Ἀκολούϑως, οἱ διαδηλωταὶ μετέβησαν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀντιπροέδρου Κιουτσούκ, ὡς ἐκ τούτου δὲ συνάγεται ὅτι πολιτικὰ ἦσαν τὰ αἴτια τῆς δολοφονίας.

Τῆς Ἡμέρας

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ

Κατηρτίσϑη νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ἡ ἀναδιάρϑρωσις τῶν ὀργανισμῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀϑηνῶν, τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῶν λοιπῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, συμφώνως πρὸς τὰς συγχρόνους ἐπιστημονικὰς ἐξελίξεις. Οἱ νέοι ὀργανισμοὶ ϑὰ καταρτισϑοῦν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν ἀνωτάτων σχολῶν, ὥστε νὰ εἶναι οἱ τελειότεροι δυνατοί. Ἡ ἀναδιάρϑρωσις τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, ἥτο ἐπιβεβλημένη, μετὰ τὰς πολλαπλᾶς καὶ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ἐξελίξεις γενικῶς τῆς ἐπιστήμης καὶ εἰς τὸν τρόπον ἀποκτήσεως τῶν γνώσεων ἐπ' αὐτῆς. Οὕτω, ϑὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ καταρτίζωνται πληρέστερον καὶ ἐπὶ τῶν συγχρόνων ἐπιστημονικῶν δεδομένων οἱ Ἕλληνες, ποὺ σπουδάζουν καὶ ϑὰ ὠφεληϑοῦν καὶ οἱ ἴδιοι καὶ τὸ ἔϑνος. Οὐδεμίαν ἐνέργειαν παραλείπει ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀρτίαν μόρφωσιν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς παιδείας της,

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ Ε. Π.

Διὰ τῆς δημοσιευϑείσης χϑὲς ἐπιστολῆς τοῦ προέδρου τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐπαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ, τακτοποιεῖται, νομίζομεν, τὸ ϑέμα πρὸς τὸν ἐντελῶς ἄσκοπον ϑόρυβον ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ἐπισκέψεως εἰς τὸ ἵδρυμα ἐκπροσώπων ἀμερικανικῆς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία τὸ ἐνίσχυεν ὑλικῶς. Τὸ ἐν λόγῳ ἵδρυμα προσφέρει τοσαύτην ἐξυπηρέτησιν πρὸς τὴν κοινωνίαν, περιϑάλπον δισόρφανα παιδάκια, ὥστε κάϑε ἐμπόδιον, ποὺ προβάλλεται εἰς τὸ ἔργον του, ἀποτελεῖ ἀξιοκατάκριτον ἐνέργειαν. Πολὺ δὲ περισσότερον, ἐὰν τὰ κίνητρα τῆς τοιαύτης ἐνεργείας εἶναι στενόκαρδα καὶ χαμηλά.

ΝΑ ΓΙΝΗ ΨΕΚΑΣΜΟΣ

Οἱ κάτοικοι τόσον τῆς Τερψιϑέας καὶ τῆς Ἀγυιᾶς, ὅσον καὶ ἄλλων περιοχῶν τῆς πόλεως, διαμαρτύρονται ὅτι τελευταίως αἱ δύο συνοικίαι ὑποφέρουν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τοὺς ἀνωφελεῖς κώνωπας, οἱ ὁποῖοι τὰς ἐσπερινὰς κυρίως ὥρας ἐπιδράμουν κατὰ σμήνη. Θέτομεν τὸ ϑέμα ὑπ' ὄψει τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, ϑέβαιοι ὅτι αὕτη ϑὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ.

ΗΤΟ ΠΛΕΟΝ ΚΑΙΡΟΣ

Εἰς τὸ πλούσιον ἐνεργητικὸν τῆς διαρκῶς ἐντεινομένης δραστηριότητος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Τροχαίας κινήσεως, προσετέϑη τελευταίως καὶ ἡ ἀφαίρεσις ἀδειῶν κυκλοφορίας πετρελαιοκινήτων αὐτοκινήτων, αἱ μηχαναὶ τῶν ὁποίων δὲν κάμνουν πλήρη καῦσιν τοῦ πετρελαίου καὶ ἐκπέμπουν «καυσαέρια». Καὶ ἦτο καιρός, τὸ ϑέμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ϑέμα σοβαρώτατον, ἀφορῶν τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως, νὰ ἀντιμετωπισϑῇ ὄχι ἁπλῶς μὲ αὐστηρότητα, ἀλλὰ αὐστηρότατα. Διότι δὲν εἶναι οὔτε νοητόν, οὔτε παραδεκτὸν νὰ ἐκτίϑεται εἰς κινδύνους ἡ ὑγεία τοῦ πληϑυσμοῦ τῶν Πατρῶν, διὰ νὰ κερδίζουν χρήματα ἐπὶ πλέον ὡρισμένοι αὐτοκινητισταί.

ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΤΡΕΠΤΟΝ;

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ αὐτοκινήτων, μεταφέρομεν τὴν ἀκόλουϑον καταγγελίαν: Μᾶς κατηγγέλϑη ὅτι τὸ ΚΤΕΛ εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἀλλάζει ἢ καταργεῖ αὐϑαιρέτως δρομολόγια λεωφορείων μὲ τὸ ἁπλοῦν αἰτιολογικὸν ὅτι «ἐχάλασε τὸ αὐτοκίνητο». Θέτομεν τὸ πρᾶγμα ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων καὶ ἐρωτῶμεν: Εἶναι τοῦτο ἀληϑές; Καὶ ἐὰν εἶναι ἀληϑές, εἶναι ὀρϑὸν καὶ ἐπιτρεπτόν;

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΠΑΡΕΒΙΑΣΘΗ ΔΙΣ ὑπὸ βουλγαρικοῦ ἀεροπλάνου

Σαφὴς ἡ πρόκλησις τῆς Σόφιας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 13.— Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἀνακοινοῦται ὅτι τὴν 7.42 ὥραν χϑὲς ἔλαϑε χώραν παραβίασις τοῦ ἑλληνικοῦ ἐναερίου χώρου ὑπὸ βουλγαρικοῦ ἀεροσκάφους. Τοῦτο, εἰσελϑὼν ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐναερίου χώρου ἐκ ϑέσεως 30 περίπου χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς τῆς Ξάνϑης, μὲ κατεύϑυνσιν πρὸς δυσμὰς καὶ ἱπτάμενον εἰς ὕψος 15 χιλιάδων ποδῶν, παρέμεινεν ἐπί τινα λεπτὰ ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐναερίου χώρου καὶ ἐξῆλϑε βορείως τῆς Καβάλας.

Τὴν 8.15 τὸ αὐτὸ ἀεροσκάφος εἰσῆλϑε καὶ πάλιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἐναέριον χῶρον 15 χιλιόμετραρ ἀνατολικῶς τοῦ Σιδηροκάστρου καὶ ἐξῆλϑεν ἐκ τῆς περιοχῆς Πετριτσίου, μετὰ ϑραχὺ καὶ πάλιν χρονικὸν διάστημα.

Ἡ παραβίασις αὐτὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐναερίου χώρου ἔχει καϑαρῶς τὴν ἔννοιαν προκλήσεως, δεδομένου ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ἀεροπλάνον εἰσῆλϑε δύο φοράς. Ἐξ ἄλλου, τοῦτο παρηκολουϑεῖτο εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὑπὸ δύο καταδιωκτικῶν τύπου «Μὶγκ» ἱπταμένων κατὰ μῆκος τῆς ἑλληνο - βουλγαρικῆς μεϑορίου εἰς ὕψος 17 χιλιάδων ποδῶν. Ἑπομένως, ὡς εἶναι φανερόν, ἐπρόκειτο περὶ ἐσκεμμένης ἐνεργείας μὴ δυναμένης νὰ ἀποδοϑῇ εἰς λάϑος.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὸν ἐν Σόφιᾳ Ἕλληνα ἐπιτετραμμένον νὰ δώσῃ εἰς τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ἔντονον διαμαρτυρίαν. Συγχρόνως ἐκλήϑη ὁ ἐν Ἀϑήναις ἐπιτετραμμένος τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, προκειμένου νὰ τοῦ ἐπιδοϑῇ διαμαρτυρία.

Ἐκ μέρους τῶν δυνάμεων συναγερμοῦ τῆς Ἑλλην. Βασιλικῆς Ἀεροπορίας ἐξεδηλώϑη ἀμέσως ἀντίδρασις ἐναντίον τοῦϑουλγαρικοῦ ἀεροπλάνου, τοῦτο ὅμως ἠδυνήϑη νὰ ἀπομακρυνϑῇ, πρὶν φϑάσουν εἰς ἐκεῖνο τὸ σημεῖον τὰ ἑλληνικὰ καταδιωκτικὰ ἀεροσκάφη.

Ο ΑΝΤΕΝΑΟΥΕΡ ΤΟΝΙΖΕΙ:

Ἡ ἕνωσις τῆς Εὐρώπης ΘΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ τῆς Δύσεως ἔναντι τῶν Σοβιὲτ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 13.— Τὰ κύρια ϑέματα τῆς ἐκϑέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη σήμερον ὁ Καγκελλάριος Ἀντενάουερ, ἐνώπιον ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ κόμματος, ἦσαν: ἡ πολιτικὴ ἕνωσις τῆς Εὐρώπης, ἡ διεύρυνσις τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ αἱ Γαλλογερμανικαὶ σχέσεις.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολιτικὴν Ἕνωσιν τῆς Εὐρώπης, ὁ Γερμανὸς ἡγέτης ἐτόνισεν ὅτι «ἐπιβάλλεται ν' ἀποδοϑῇ ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὸ ϑέμα τοῦτο διότι πᾶν ὅ,τι σχετικὸν πραγματοποιεῖται σήμερον εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐνισχύει τὴν ϑέσιν τῆς Δύσεως ἔναντι τοῦ Σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ».

ΡΩΜΗ, 13.— Ὁ Ἰταλὸς πρωϑυπουργὸς κ. Φανφάνι, ὁμιλῶν σήμερον ἐνώπιον τῆς Κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ κόμματος, ἀνεφέρϑη εἰς τὰ μηνύματα, τὰ ὁποῖα ἔλαϑεν ἐκ μέρους τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ καὶ τοῦ Καγκελλαρίου Ἀντενάουερ, διευκρινήσας ὅτι: ζητεῖται παρὰ τῆς Ἰταλίας, μετὰ τὴν πρόσφατον εἰς Παρισίους συνάντησιν τῶν δύο συμμάχων χωρῶν, ν' ἀναλάϑῃ ἐκ νέου πρωτοβουλίαν διὰ τὴν πολιτικὴν ἑνότητα τῆς Εὐρώπης.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ πληροφορίας ἐκ Βόννης, ὁ Ὁμοσπονδιακὸς Καγκελλάριος Ἀντενάουερ, ἐπρότεινεν εἰς τὸν κ. Φανφάνι νὰ συγκαλέσῃ ἐντὸς τοῦ 2ου 15ϑημέρου τοῦ Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρωτεύουσαν, διάσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν κυβερνήσεων τῶν Ἓξ χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, πρὸς συζήτησιν τοῦ προβλήματος τῆς πολιτικῆς Ἑνώσεως τῆς Εὐρώπης.

Εἰς τὴν Νεβάδα

ΝΕΑ ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΚΡΗΞΙΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 13.— Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὑπόγειος ἀτομικὴ ἐκρηξις μικρᾶς ἰσχύος ἐπραγματοποιήϑη εἰς τὸ Κέντρον δοκιμῶν τῆς Νεβάδα. Αὕτη εἶναι ἡ 4η ἐκρηξις εἰς τὴν Νεβάδα ποὺ ἀναγγέλλεται ὑπὸ τῆς προαναφερϑείσης ἐπιτροπῆς.

Δελτάριον ἔφϑασεν εἰς τὸν προορισμόν του μετὰ 42 χρόνια!

ΡΩΜΗ, 13.— Ταχυδρομικὸν δελτάριον, ἀποσταλὲν ἐκ Μόρι, πλησίον τοῦ Τρέντο τῆς Βορείου Ἰταλίας, πρὸ 42 ἐτῶν, ἔφϑασεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸν ἐνταῦϑα προορισμόν του, ἐνῶ ὁ παραλήπτης ἔχει ἀποϑάνει ἀπὸ 17ετίας. Ὁ Τζιάκομο Ταβάρις ὑπηρέτει ὡς στρ